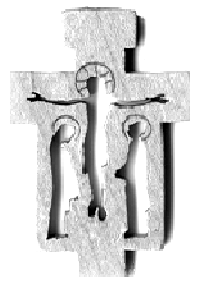

PAX ET BONUM!

A KERESZT TÖVÉBEN

A SÜMEGI FERENCES KEGYTEMLOM HAVILAPJA • IV/26., 2012. DECEMBER 13. • ÁRA: 100 FT

MEGTESTESÜLÉS

Megváltónk testi születése a mi Szentlélekből való újjászületésünket előlegezi meg, és azt mintegy bevezeti. Ahogyan Ő született, úgy születünk mi is... Ahogy Ő Isten Fia természeténél fogva, úgy mi is Isten fiai vagyunk kegyelemből, és Ő az, aki azzá tesz minket... Jézus Krisztus fölvette a mi természetünket, hogy benne és általa megszenteljen minket.

Ez a kegyelem csodálatos műve... A Legszentebb a mi testünket elfogadta egy „tiszta Szűztől”, „a Szentlélek erejéből, a bűn szeplője nélkül, hogy megtisztítson minket minden bűntől.” A Fiú „az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött” (Jn 1,9). Szent Pál azt mondja róla, hogy „Ő a láthatatlan Isten képmása” (Kol 1,15). Ő az egyszülött Fiú, akinek isteni természete van, és az Atyával egylényegű...

Fontoljuk csak meg: mivel Ő Isten szent Fia, bár leereszkedett, hogy beleszülessen ebbe a világba, szükségképpen Szenthez méltó módon jött el: más-

képp, mint a többi ember. Magára véve természetünket – de nem a bűneinket – a mi természetünket valamiképpen a természet fölé rendelte. ... „asszonytól született” ... hogy az emberi természetet

vegye magára. ... Úgy rendeltetett, hogy az Örök Ige asszony közreműködésével jöjjön a világra, de nem test szerinti származás útján.

Új és eleven módon jött el, és Ő maga lett az út.

Izajás próféta volt az első, aki hírül

adta: „Ezért az Úr maga ad majd jelet. Íme, a szűz fogan, és fiút szül, s nevét Emmánelnek fogják hívni” (Iz 7,14)... Mindez Szűz Máriában beteljesedett.... Később két külön angyal adja hírül – az egyik Máriának, a másik Józsefnek – hogy ki az az imádandó Közbenjáró, aki által történik ez a csoda.

Ez az a nagy Titok, amelyet Karácsonykor ünneplünk, melynek irgalom a kezdete és szentség a vége.

Boldog John Henry Newman

EGYHÁZ A VILÁGBAN

Tagadott kereszténység

Mimmo Muolo, az Avvenire vatikán-szakértője könyvet írt *Ellopott ünnepek – fedezzük fel újra az ünnep keresztény értelmét* címmel. Annak a hosszú ideje fennálló kulturális jelenségnek a hatásait vizsgálja, hogy a fogyasztói társadalom elveszi a keresztény ünnepek igazi tartalmát.

Az előszót Rino Fisichella érsek írta: „A könyv megmutatja azt a lassú, de fékezhetetlennek tűnő folyamatot, amely elfeledteti azt, ami szent, és újpogány látásmódot állít a helyébe. Biztos, hogy ez a jelenség a hit által táplált kulturális alapon gyökeröző azonosságtudat széthullásához vezet, egyéni és társadalmi szinten is.”

A szerzőt az indította a vizsgálódásra, hogy kisfia, Giuseppe egyszer megkérdezte tőle: „Ha a Karácsony a gyermek Jézus ünnepe, akkor miért beszélnek olyan sokat a Téliapóról és olyan keveset a gyermek Jézusról?”

Ez a széles körben elterjedt jelenség sajnos nemcsak a Karácsonyt érinti, hanem a többi ünnepünket is: a Húsvét tavaszünnepé válik, Mindenszentek ünnepére a fiatalok körében rátelepszik a Halloween. Muolo úgy fogalmaz, hogy ellopták az ünnepeinket. A karácsonyi üdvözlőlapon az emberek nagy része már meg sem említi Jézus születését. Jó példa erre a Google is: ha egy híresség születésének, halálának van évfordulója, látványosan jelzik, rá lehet kattintani a figyelemfelkeltő ikonra. 2011. december 25-én az aktuális, piros sapkát és havazást ábrázoló logó mellé csak az volt írva: Kellemes ünnepeket! „Jézust cenzúrázta a Microsoft? Nem csak a Microsoft. 2010-ben az Európai Bizottság több mint hárommillió példányban

nyomtatta ki az Európai Unió naptárt az iskolások számára: ebben szó sem esett a Karácsonyról, pedig szerepeltek benne zsidó, muzulmán, sőt még hindu és szikh ünnepek is” – írja le megdöbbenését a szerző.

A Nagyböjt esetében az történt, hogy átférfalódott a szó jelentése, a hangsúlyt a pszichológiai tartalmakra, a viselkedésre helyezték. A Húsvétra való felkészülésnek ily módon elveszett a spirituális tartalma, és az örömekről való lemondássá változott. A szerző Aranyszájú Szent Jánost idézi, aki szerint ez az időszak „olyan, mint egy tornaterem, ahol gyakorlatokat, edzéseket végzünk”. Olyan korban élünk, amelyben virágzik a test kultusza, zsúfolásig telnek az edzőtermek. Miért nem próbálunk egy kicsit a lélek tornatermében is edzeni, táplálni hitbeli életünket? Ebben az esetben a lemondások nem maradnak öncélúak. Ahogy a sport komoly gyakorlása is

sok lemondással, életmód változtatással jár, úgy az önmegtartóztatás ennek a lelki edzésnek a velejárója.

A kereszténység legnagyobb ünnepe, a Húsvét immár a húsvéti tojás és a kirándulások ideje lett. Az iskolás gyerekek számára tavaszünnepet jelent, amikor a természet felébred téli álmából. Az iskola nem támogatja az ünnep valódi értelmének közvetítését, vagyis nem adja át kultúránk alapjait a diákoknak. Pedig hogyan lehet megérteni a művészettörténet, az irodalom, a zene, a filozófia nagy alkotásait a Húsvét misztériuma nélkül? Hogyan lehet megérteni az elmúlt 2000 év történelmét? A szerző szerint ez olyan, mintha úgy tanítanánk matematikát, hogy kihagyjuk a szorzótáblát.

Ebben a rovatban Assisi Szent Ferenc lelkiségét ismerhetjük meg jobban. Egy ferences író segítségével járunk ezen a lelki úton.

16. rész

Ferenc Isten tapasztalása

1223-ban Ferenc ismét az egyik remeteségben időzik, hogy ott elmerüljön Isten szemlélésében, nevezetesen a Rietivölgyben lévő Greccioban. Karácsony ünnepére különleges gondolata támad. Szeretné a láthatatlant érinteni, látni, hallani. Szeretné a Karácsony titkát színpadon megjeleníteni, a szabad természetben, szentmisével egybekötve. Egy pásztorjátékkal egybekötött szentmiséhez kéri a pápa engedélyét. Amikor elérkezik a nap, nagy tömeg gyülekezik a jászol elé. Egy pap mondja a misét, Ferenc pedig mint diakónus elénekli az Evangéliumot és a „Deus semper minor”-ról prédikál: Isten mindig a kisebb - az erőtlenségben hatalmas, a halálban élő, az alázatban nagy, a gyermeki alakban a mérhetetlen Isten.

1224-ben a nagybőjti időt Ferenc Alverna hegyén tölti. Arról a képről meditatál, amely már San Damianóban a lelkébe vésődött: a Megfeszítettről. Annyira egygé válik vele, hogy Jézus sebei saját testén is megjelennek. Amit egész életén át szeme előtt tartott és saját személyében átértézt, az most előtörne, mindenki számára láthatóvá válna, ha Ferenc minden erejével azon nem fáradozna, hogy titkát elrejtse. Csak kevesen tudják meg, köztük Leó testvér, aki emiatt nagy lelki válságba kerül. Kicsoda ő ennek a halhatatlan jelenségnek a színe előtt? Ferenc felismeri a testvér aggodalmát, ad neki egy képet, melyen megmagyarázza: mindenki stigmatizált a maga módján, mindenki meg van jelölve a tau jelével, maga Leó testvér is.

A stigmatizáció jelenségén el kell gondolnunk, annál is inkább, mivel itt min-

denféle előzetes példa utánzását ki kell zárunk. Kereshetünk mindenfajta pszichológiai magyarázatot, vagy egyéb okot, de mind ez ideig semmi biztosat nem lehet mondani. Adhatunk viszont teológiai magyarázatot, amint azt például Romano Guardini is megkísérelte: „Szent Ferenc különleges karizmája abban áll, hogy Jézusra emlékeztet. Ez a kijelentés különösnek tűnik, hiszen nem ugyanezt állítjuk-e minden szentről? Valóban Krisztust fejezik ki, őt fordítják le a struktúrák, a társadalmi rétegződések, az idő, a szükségletek és a feladatok sajátos emberi lehetőségei szerint: őt, aki az ör és mindennek foglalta. Mindegyikük ezt teszi; Ferenc azonban

ennél többet: ő nem lefordít, hanem megjelenít. Aki őhozzá eljut, annak Krisztusra kell gondolnia. Alkatának felépítése, szava, magatartása, egész élete az Evangélium közvetlen megvalósulása; Jézus életének szó szerinti követése, megjelenítése, mindennemű gyengítés és magyarázat nélkül - olyannyira, hogy Krisztus arca néz ránk az övéből, Krisztus mozdulata válik láthatóvá az övében.

Krisztus közvetlen megjelenítésének adománya olyan hatalmas, hogy azt, akinek a látását nem védi a Krisztussal való valódi kapcsolat, végzetes veszély fenyegeti: az, hogy Ferencben egy második Messiaszt pillantson meg, és ezáltal már ne az Úrra figyeljen.”

A legnagyobb ámulás és hamisítás lenne Szent Ferencel szemben, ha elhallgatnánk a stigmatizációt, mely a Krisztusmegjelenítés legtökéletesebb külső jele. De éppen olyan ámulás lenne Ferenc ellen és rajta keresztül Krisztus ellen is, ha a stigmatizációt nem Jézussal hoznánk kapcsolatba. Mert Jézusra utal, az ő jele, szentsége, melyet csak őáltala érthetünk meg.

Rozetter-Van Dijk-Matura: A.Sz. Ferenc

TESTVÉREINK A SZENTEK

Szent János apostol

Ünnepe: december 27.

Az Úr tanítványai köréből János kiemelkedő személyiség: Péter után ő a legfontosabb az apostoli kollégiumban. Az apostolok közül csak Szent Pál fogható hozzá fogékonyság és a teológiai gondolkodás mélysége tekintetében.

A négy evangélista közül az ő szimbóluma a sas, melynek szárnyalása, magas röpte és napra figyelő tekintete jól kifejezi János sajátságait. A negyedik evangéliumban csak úgy szerepel, mint „a tanítvány, akit Jézus szeretett”, s ez olyan jelző, amelyet a tanítványok közül senki más nem visel.

János Péterrel és Jakabbal együtt kiemelkedő szerepet vitt az apostolok körében. Ők hárman alkotják azt a legszűkebb kört az Úr körül, akik vele lehetnek kiváltságos pillanatokban: a színeváltozás hegyén, Jairus házában és az Olajfák hegyén a vérrel verítékezéskor. De még e három közül is János áll a legközelebb az Üdvözítő szívéhez, mert az utolsó vacsorán nem Péter, nem is Jakab, hanem ő hajthatta a fejét Jézus keblére. És húsvét vasárnapjának reggelén, amikor Mária Magdolna futva hozta a hírt, hogy üres az Úr sírja, Péterrel együtt futásnak eredt látni a mondottakat, ő ért oda elsőnek.

János valóban fiatal volt, ha meggondoljuk, hogy az evangéliumot 90-100 között írja, Krisztus nyilvános működése pedig 28-30 közé esett. Így János volt az apostoli kollégiumban a Benjamin.

Élete utolsó időszakáról sajnos keveset beszélnek a hiteles történeti források. Sőt, e forrásokban megjelenik egy János nevű presbiter alakja, akiről nem lehet biztonsággal megállapítani, hogy azonos-e az apostollal, vagy másvalakiről van-e szó. A hagyomány azonban azt mondja, hogy János Efezusban munkálkodott, és igen magas korban halt meg. Az evangéliuma utolsó részéből is erre lehet következtetni (21,22 skk.).

Már akkor kemény munkásélet állt mögötte, amikor Jézus hívó szava hangzik feléje,

hiszen halász volt a testvérével, Jakabbal együtt. A szülői házban, Zebedeus és Szalóme házában sem a puha kényelem uralkodott. Ugyanazt a nem is veszélytelen foglalkozást űzte napról napra, mint a másik testvérpár, Simon és András. Az evangélium elején pedig kiderül, hogy János már talált is magának egy szigorú mestert, és csatlakozott Keresztelő Jánoshoz, annyira szíven találta a mennyek országa közeledtét hirdető prófétai szó. Krisztus a maga Messiás voltának kinyilatkoztatását

a kereszt felé vezető úton nyilvánította ki. A készség pedig, amelyet János mutatott, nem volt üres szólam. Szeretete hősies és hűséges volt, s ennek legszebb bizonyosságát az evangélium akkor szolgáltatja, amikor elmondja, hogy a szeretett tanítvány követte Mesterét végig a keresztúton. Ott állt a kereszt alatt is Jézus anyja mellett, és ott hallotta a szót: „Asszony, íme a te fiad!... Íme, a te anyád!” (19,26).

Szent Pál oszlopnak nevezi Jánost Péterrel és Jakabbal együtt.

Ünnepét a nyugati egyházban a 6. század óta december 27-én ülik.

Szentek Élete

Hogyan váljunk szentté?

X. rész

Szonya az ideológiák és a pszichoanalízis hálójától megszabadítva a bűn lényegére tereli Raszkolnyikov figyelmét, a bűn valós teológiai, transzcendens és egyetemes méreteire. Azzal pedig, hogy mellé áll, s vállalja vele a szibériai száműzetést is, segít a férfinak a bűnbevallástól az igazi bűnbánatig, megújulásig eljutni. Ezt foglalja össze az író a regény Epilógusában, szükségképpen röviden és vázlatosan, mert a kegyelem működését emberi eszközökkel nem lehet megragadni, csak a következményeit lehet rögzíteni.

Sajátos ellenpontos szerkesztést választ Graham Greene **Hatalom és dicsőség** című könyvében a kegyelem szentté tévő hatalmának érzékeltesére. Bátran nevezhetjük művét „a kegyelem detektívregényének”, melyben nyomon követhetjük, miként válik egy gyenge és megalkuvó ember az isteni kegyelem prédájává. A mexikói egyházüldözés idején játszódó regény főszereplőjét, a parázna és iszákos papot, aki ugyanakkor a tiltás ellenére kitartott a nép mellett, elfogják és halálra ítélik. Szeretne meggyónni a kivégzés előtt, ám a behódolt „békepap” nem vállalja a gyóntatást. Így utolsó éjszakáján egyedül vergődik, s miközben pálinkával enyhíti szorongását, félhangosan próbál bűnvallomást tenni:

„Paráználkodtam – ez a mondat nem jelentett semmit, úgy hatott, mint egy újság-cím... – Részeg voltam – nem tudom

hányszor –, minden kötelességemet elhanyagoltam, vétkeztem kevélységgel, szeretet hiányával...

A szavak ismét üressé váltak, elvesztették jelentésüket. Nem volt mellette gyóntató, aki a kifejezésekről a tettekre terelte volna figyelmét.(...)

Könnyek csorogtak alá az arcán – nem a kárhozattól félt mostan, háttérbe szorult még a félelem is, melyet a fájdalom miatt érzett. Végtelenül elkésérítette a gondolat, hogy üres kézzel áll majd Isten színe elé. Úgy érezte most, hogy könnyű lett volna

szentté lennie. Csak egy kis önuralom és bátorság kellett volna hozzá. Úgy érezte magát, mint aki másodpercekkel késett el a találkozóról, amelyen boldogsága múltott. Már rájött, hogy egy dolognak van értelme csupán – szentnek lenni!”

Mindeközben egy, az országból éppen távozni készülő katolikus család három gyermekének giccses

vértanú-históriát olvas fel egy feddhetetlen erkölcsű, kölnivíztől illatozó, puha, kövér hölgy, aki megvetően elfordult a börtönben a méltatlan életű paptól. Micsoda remek ütköztetése a szentségről alkotott olcsó és hamis képnek a valódi élet-szentséggel! A bűnös pap a megszokott valláserkölcsei mércével méri magát, és azt hiszi, elveszett. Nem veszi észre, hogy a vértanúság vállalásának pillanatában visszanyerte elvesztett emberi méltóságát és a szentség világába lépett, s hogy ezáltal az erkölcs és a vallás többszörösen megsértett rendje is helyreállt benne, mert újra és most már végérvényesen Isten lett számára a minden mindenben.

P. Barsi Balázs OFM: Az életszentség titka
című könyve nyomán

NEM CSAK FIATALOKNAK

Munka-Ünnep

Nem értem, hogy miért szeretnek a gyerekek annyira anyósoméknál vacsorázni, amikor ott mindennek szabott rendje van, szigorúan megkövetelik kissé ódivatú illemszabályaik betartását, sőt az is természetes, hogy segítenek nekik az asztal körüli feladatok elvégzésében – mondta egy háromgyerekes apa barátjának. – Nálunk otthon sokkal lazább az élet, nincs időnk illendősödni, megköszönni a második tányér levest, vagy kérni még egy szelet kenyeret. A helyzet aztán gyakran zavaros, nem mindenki tudja, hogy hogyan kellene viselkednie, ebből aztán idegesség, kapkodás, sőt feszültség lesz. Anyósoméknál pedig mindig nyugalom van, kedvesen, de határozottan irányítják az estét.

Hogy van ez nálatok? – fordult barátjához az apa. Mi kezdettől fogva arra az álláspontra helyezkedtünk – válaszolta a barát –, hogy „rend a lelke mindennek”, megköveteljük, hogy a gyerekek mindig azt és úgy csinálják, ahogy annak lennie kell. Rájuk szólunk, ha kell, erélyesen, ha az nem segít, büntetünk. Persze sokszor elfogy a türelmem, mert ha már hatodszor szólok, és a gyerek még mindig az abroszra keni a spenótot, rákiabálok. Ilyenkor feleségem kiborul, és megjegyzi, hogy hagyjam, az abroszt úgyis ő mossa ki. A hangulat csak fokozódik, ha valamelyik elkezd bőgni. De aztán előbb-utóbb csend lesz, mindenki hallgat és intézi a dolgát. A házimunkában egyelőre úgysem tudnak segíteni, de majd ennek is eljön az ideje, pontosan meg fogjuk szabni, kinek mikor mi a dolga. Remélem, hogy ahogy növekednek, majd megtanulják a rendet és fegyelmet, megy majd minden, mint a karikacsapás.

A házaspár életstílusát meghatározza az, ahogy a családhoz, a munkához és az ünnephez viszonyul: hogyan kezelik az emberi kapcsolatokat, hogyan élnek a világban, hogyan teszik emberségesebbé az idejüket. Amióta a kétkeresős családmódel általánossá vált, nyilvánvaló, hogy a család életéhez szükséges anyagiakat a családon kívül, a munkahelyen végzett munkával kell előteremteni. Szükség van ezen kívül munkára a családon belül is: a háztartást vezetni kell, a rászorulókat gondozni, az otthont ápolni kell. Noha a munkahelyen végzett munka is akkor méltó az emberhez, ha szívvel-lélekkel végzik, ezt sokszor nehéz elérni. Nem mindig és

nem mindenkinek adódik gyorsan változó világunkban olyan munkahely, ahol örömmel és lelkesedéssel végezheti munkáját, az otthoni munkát azonban az teszi értékké, ha önként, ajándékként végezzük. Az ilyen munkát nem lehet megfizetni, a

legelhivatottabb fizetett ápolónőtől sem várható el az a szeretet és odaadás, amellyel egy édesanya ápolja beteg gyermekét, vagy egy gyermek idősödő szüleit. Az ünnep sem jön létre munka nélkül.

Korunkban sok támadás éri a családot. Vannak, akik úgy gondolják, ha az egyéneknek jól megy sora, boldogok, megelégedettek lesznek, függetlenül emberi kapcsolataiktól, családra nincs is szükség. A valóságban azt látjuk, hogy a magukra maradt emberek, akármilyen gazdagok, keserűek és boldogtalanok. A jó, boldogító kapcsolatok kialakításának művészetét a családban lehet elsajátítani, családok nélkül a társadalom atomjaira bomlana. A család életét az ajándékozás lelkületétől áthatott munka és ünnep alakítja-formálja széppé és igazzá.

BÍRÓ LÁSZLÓ püspök

Balázs atya válaszol

Kérdés:

Korunkban a férfi és nő egyenlősége nem kérdés, mégis több a boldogtalan férfi és nő, mint valaha. Mi lehet ennek az oka?

Balázs atya válasza:

Az emberiség két nemre való osztottsága Isten teremtő akaratának következménye, nem büntetés, hanem misztérium, ajándék és küldetés. A Bibliában a kinyilatkoztató Szentlélek azt tanítja, hogy a férfi és a nő személyükben egyenrangúak, adottságaik, képességeik, a családban és a társadalomban betöltött szerepeik pedig kiegészítik egymást. Különböző korokban és társadalmakban a nemi szerepek változhatnak, felcserélődhetnek, bizonyos mértékig uniformizálódhatnak is, de nő és férfi eredendően különböző, ugyanakkor komplementer mivolta mindig megmarad.

A ma divatba jött uniszex szemléletmód azért veszélyes, mert az egyenlőséget az egyformasággal azonosítva aláássa a nemi identitást, s ezzel elbizonytalanítja és frusztrálja a férfiakat és a nőket egyaránt. Márpedig csak a szilárd nemi identitás lehet az alapja az egyenrangú és tartós párkapcsolatoknak, illetve a jól működő családoknak, amelyek léte pedig a társadalom lelki egészségének biztosítója.

A legújabb biológiai és pszichológiai kutatások egy sor alapvető genetikai, hormonális és egyéb okot tártak fel, melyek jó része még a magzati fejlődés időszakában kifejti hatását, és magyarázatot ad arra, hogy a férfi és a nő miért gondolkodik, érez, kommunikál és imádkozik különbözőképpen. Ezek a különböző adottságok a

szerepben nem ellentétként mutatkoznak, hanem olyan értékeként, melyek egymás segítségét, gazdagítását szolgálják. Hiszem, hogy minél inkább úgy tekintünk a férfira és nőre, mint akik ketten *együtt* az Isten képmása, minél inkább felváltja a nemek harcát az egymás iránti tisztelet és szeretet, és minél több férfi és nő vállalkozik a „kölcsonös kiegészítés kalandjára”, annál arányosabb és kiegyensúlyozottabb lesz a két nem munkamegosztása a családi és a társadalmi életben egyaránt.

Fontos viszont látnunk, hogy az Egyházban nem nőellenességről, a férfijogú társadalom valamiféle csökevényéről van szó,

hanem Istentől adott feladatokról és hivatásokról, amikor például a papságról beszélünk. Kezdetől fogva a férfi dolga a szentély őrzése és szolgálata, míg a nő mint anya maga az élet szentélye. Sőt, amióta Isten angyala meglátogatta Názáretben a Szent Szüzet, és tudtára adta, hogy Isten egyszülött Fiát fogja méhében hordozni, kimondhatjuk, hogy az anyaméh Isten utolsó és legkiváltságosabb szentélye lett a földön. Ezért a nő hi-

vatása, a testi-lelki anyaság legalábbis egyenrangú a papi hivatással, amely viszont a férfiak osztályrésze.

Fontoljuk meg azt is, hogy az Egyház anya, s nemcsak azért, mert öléből a kezeszség szentségében mindig új nemzedék születik, hanem mert méhében, a szentélyben hordozza Jézust. Ennek a misztériumnak részese és Máriához hasonló minden anya, aki magzatát kilenc hónapon át méhében hordozza és megszüli, minden szerzetesnő és gyermektelen asszony, aki lelki anyaként a rábízottakban Krisztust szolgálja és érte szenved, s minden pap, aki a konszekráció által újból és újból a világnak adja a szentségi Krisztust.

Ünnepek és emlék- napok

December

- 13. Szent Lúcia szűz és vértanú
- 14. Keresztes Szent János
- 25. Urunk születése**
- 26. Szent István vértanú
- 27. Szent János apostol
- 28. Aprószentek
- 29. Becket Szent Tamás
- 31. Szent Szilveszter pápa

Január

- 1. Szűz Mária istenanyasága**
- 2. Nagy Szent Vazul és Szent Gergely
- 3. Jézus Szentséges Neve
- 6. Vízkereszt

ÚJÉV

„Nemzedékek jönnek, nemzedékek mennek, de a föld örökké megmarad! Fölkel a nap, és lemegy a nap, siet vissza arra a helyre, ahol majd újból fölkel. A szél fúj délre, majd északra fordul, körbefordul a szél járása, és visszatér oda, ahonnan elindult” – visszhangzanak bennem a Prédikátor könyve írójának mondatai, miközben falinaptárt cserélek. Végigpásztázom, végigsimogatom szememmel az elmúlt hónapokat. Képekben térnek vissza emlé-

keim, élményeim. Megfeszített és boldog időszakok kavarnak bennem, miközben helyére kerül az új naptár.

Nézem az új naptárt, és reménykedem, hogy bár megmondja nekem mikor van tél és tavasz, nyár és őszi, tudom, hogy az élet nemcsak ciklikus körforgás, évszakok változása, a múlt folyománya. Nem csupán az idő foglya vagyok, hanem alakíthatom is azt, az én időm megismételhetetlen, és értékes. Lelkem nemcsak a rohanó időre van méretezve, hanem sokkal többre, az örökérvényűre is.

Az idő máris értelmet nyer, és örvendezek, hogy itt vagyok, hogy élek és létezem. Hála adhatok Istennek, hogy mindezek új lehetőségeket, új távlatokat és célokat adott az elmúlt évben, és újakat remélhetek a következőben. És ünneplőbe öltöztetett szívvel várhatom az idő és az Ő kitárlkozását.

Hirdetés

**Kapható a 2013-es
Sümei Ferencs Kalendárium
450 Ft-os áron.**

Szentmise intenciókat (miseszándékokat)
lehet íratni a sekrestyében.

**Sarlós Boldogasszony Ferencs Kegytemplom,
Süme, Szent István tér 7.**

Telefon: 87/352-983

E-mail: sumeikegy@gmail.com

Web: www.sumeferencsek.hu

A kiadásért felel: P. Barsi Balázs OFM

Szerkesztette: P. Hesz Dénes ofm